

Львівський національний університет імені Івана Франка
(повне найменування вищого навчального закладу)
Філологічний факультет
Катедра слов'янської філології імені професора Іларіона Свенціцького

«ЗАТВЕРДЖУЮ»
В. о. декана філологічного факультету
доц. Крокмальний Р.О.

«31» серпня 2023 р.

ПРОГРАМА ДЕРЖАВНОГО ІСПИТУ
З БОЛГАРСЬКОЇ МОВИ

галузь знань	<u>03 Гуманітарні науки</u> (шифр і назва напрямку підготовки)
спеціальність	<u>035 Філологія</u> (шифр і назва спеціальності)
спеціалізація	035.032 слов'янські мови та літератури (переклад включно), перша – болгарська (назва спеціалізації)
факультет	<u>філологічний</u> (назва інституту, факультету, відділення)

Програма державного іспиту з болгарської мови для студентів 4 курсу за спеціальністю 035 “Філологія”, спеціалізацією 035.032 слов’янські мови та літератури (переклад включно), перша – болгарська “31” серпня 2023 року

Розробник: Ольга Ананіївна Албул, кандидат філологічних наук, доцент катедри слов’янської філології імені професора Іларіона Свенціцького

Перелік питань на державний іспит розглянуто на засіданні катедри слов’янської філології імені професора Іларіона Свенціцького

Протокол № 1 від “31” серпня 2023 року

Завідувач катедри слов’янської філології імені професора Іларіона Свенціцького

“31” серпня 2023 року

(підпис)

(доц. Сорока О. Б.)

(прізвище та ініціали)

Затверджено Вченою радою філологічного факультету

Протокол № 1 від “31” серпня 2023 року

“31” серпня 2023 року

Голова

(підпис)

(доц. Крохмальний Р. О.)

(прізвище та ініціали)

ПРОГРАМА ДЕРЖАВНОГО ІСПИТУ З БОЛГАРСЬКОЇ МОВИ

Фонетика и фонология

Предмет и задачи на българската фонетика. Фонетика и фонология. Основни единици на фонетичното членение. Говорен апарат и образуване на звукове

Артикуляционен, акустичен и функционален аспект на говорния звук. Класификация на звукове. Гласни и съгласни. Фонетична транскрипция.

Гласни звукове. Класификация от учленително и акустично гледище.

Съгласни звукове. Класификация на съгласните по място и начин на учленение. Класификация на съгласните по участието на шум и тон. Твърди и меки съгласни

Система на гласните фонеме. Брой и диференциални признаци на гласните фонеме. Неутрализация на противопоставянето по признака отвореност-затвореност

Система на съгласните фонеме. Брой и диференциални признаци на съгласните фонеме. Корелативните признаци

Сричка. Определение. Видове и структура на сричката в българския език. Сричкова граница

Ударение. Фонетични признаци и функции на ударение. Място на ударението. Думи без ударения. Думи и форми с двойко ударение

Интонация. Компоненти на интонацията и основни функции

Звукови промени и редувания. Исторически звукови редувания

Фонетично обусловлени редувания. Епентеза на гласни. Редуване на звучни и беззвучни съгласни фонеме

Български правопис

Правоговор. Правописни норми

Писмено отбелязване на звуковете

Морфологичен, фонетичен, синтактичен и традиционен принцип на българския правопис.

Употреба на главни и малки букви

Слято, полуслято и разделно писане на сложните и съставните думи

Лексикология – наука за речниковия състав на езика

Предмет и задачи на лексикологията. Лексиката като система. Видове лексикология. Дялове на лексикологията и техните задачи

Лексикална семантика. Лексикалните езикови единици откъм тяхната семантика

Системни групировки в лексиката от семантично естество. Синонимите и антонимите в лексикалната система

Омонимите в лексикалната система. Произход на омонимите. Разграничаване на многозначност и омонимия

Лексиката откъм нейния произход. Обща генетична характеристика на българската лексика

Основни групи чужди думи в българския речник. Гръцки, латински и турски думи в съвременния български книжовен език

Функционални разслоения в лексикалната система. Лексиката откъм социални сфери на употреба

Структуриране на лексиката според актуалността и употреба. Остарели думи в съвременния български книжовен език

Стилистично разслоение на лексиката. Неутрални и емоционално-експресивни думи

Ономастика. Спецификата на собствени имена като лексикални единици. Типологично деление на собствените имена и дяловете

Топонимия като наука. Дялове на топонимията

Фразеология като лексиколожка наука. Състав и структурна типология на фраземите

Фраземите откъм техните отношения с лексемите. Съотнесеност на фраземите към лексико-граматически класове

Състемни отношения във фраземиката. Основни прояви на системните отношения при фраземите

Лексикографията като наука. Българската лексикография през Възраждането
Структура и видово разнообразие на българските тълкувателни речници

Морфология

Морфология като дял от граматиката. Предмет на морфологията. Основни понятия на морфологията

Характерни особености на морфологичната система на съвременния български книжовен език.

Аналитизмът като главна особеност. Прояви на синтетизъм.

Морфема. Видове морфеми в съвременния български книжовен език. Основа на думата.

Словообразуване. Словообразуването като основен процес в езиковия развой.

Грамматическа класификация на думите. Видове класификации от граматическо гледище

Съществително име в съвременния български книжовен език. Грамматически категории при съществителните имена. Род и число на съществителните имена.

Категориите род и число при съществителните имена.

Категорията определеност при съществителните имена

Остатъци от падежни форми при съществителните имена. Отпадане на старата именна флексия.

Звателна форма на съществителните имена от мъжки род. Звателна форма на съществителните имена от женски род.

Видове съществителни имена по значение. Съществителни собствени и съществителни нарицателни.

Съществителни с веществено и съществителни с отвлечено значение. Съществителни събирателни.

Значение на прилагателното име като част на речта. Видове прилагателни от словообразователно и структурно гледище

Грамматически категории при прилагателните имена. Род и число на прилагателните имена.

Остатъци от падежни форми при прилагателните имена в съвременния български книжовен език

Членуване на прилагателните в зависимост от техните морфологични и фонетични особености.

Членуване на прилагателните като определения

Видове прилагателни по значение. Качествени прилагателни имена.

Относителни прилагателни имена. Преминаване на относителни прилагателни в качествени

Степенуване на прилагателните имена.

Значение на числителното име като част на речта. Семантична и граматична характеристика.

Количествени (бройни) числителни имена. Образуване и граматически особености. Количествени числителни за приблизителност. Дробни числителни имена. Членуване на количествените числителни имена.

Редни числителни имена. Образуване. Род, число и членуване на редните числителни имена.

Синтаксис

Основни признаци на изречението. Предикация. Изречение и изказване.

Словосъчетание. Видове словосъчетания.

Главни и второстепенни части на изречението. Подлог. Изразяване на подлога. Дублиране на подлога. Членуване на подлога.

Сказуемо. Глаголно сказуемо. Именно сказуемо. Междуметно сказуемо.

Съгласуване на сказуемо с подлога. Сказуемно определение.

Второстепенни части на изречението. Определение (съгласувано, несъгласувано). Приложение.

Допълнение (пряко, непряко).

Обстоятелствено пояснение

Видове прости изречения по състав и по цел на изказване

Разширени, сложни и повторени части на изречението.

Еднородни части на изречението. Съгласуване при еднородни части.

Пунктуация при еднородни части. Обособени части на изречението. Вметнати конструкции. Присъединителни конструкции.

Обръщение.

Видове прости изречения. Едносъставни прости изречения.

Безлични изречения. Неразчленени изречения. Непълни изречения.

Видове прости изречения. Утвърдителни и отрицателни изречения.

Видове прости изречения по цел на изказване. Въпросителни изречения. Въпросителни изречения с въпросителна дума.

Въпросителни изречения. Въпросителни изречения без въпросителна дума.

Функционална класификация на въпросителните изречения.
Видове прости изречения по цел на изказване. Подбудителни изречения.
Видове прости изречения по цел на изказване. Желателни изречения.
Видове прости изречения по цел на изказване. Възклицателни изречения.
Видове сложни изречения. Сложни съчинени съединителни изречения.
Сложни съчинени съотносителни изречения. Сложни съчинени противоположни изречения. Безсъюзни сложни изречения.
Пунктуация на сложни съчинени изречения.
Сложно съставно с подчинено определително, подчинено подложно, подчинено допълнително изречение.
Сложно съставно с подчинено обстоятелствено изречение. Сложно съставно с повече подчинени.
Безсъюзни сложни съставни изречения. Словоред на сложното изречение.
Видове структурни варианти на сложни смесени изречения.
Пунктуация на сложното смесено изречение.
Пряка реч. Глаголи за въвеждане на пряка реч. Пунктуация.
Непряка реч. Полупряка реч.

РЕКОМЕНДОВАНА ЛИТЕРАТУРА

Фонетика

1. Бояджиев Т., Георгиева Е. Граматика на съвременния български книжовен език. Том I. Фонетика. София, 1998.
2. Бояджиев Т. Куцаров И., Пенчев Й. Съвременен български език (Фонетика. Лексикология и фразеология. Словообразуване, Морфология, Синтаксис). Учебник за студенти от филологическите факултети. София, 2004.
3. Въртов В., Фонетика и фонология на българския език. В. Търново, 2002.
4. Граматика на съвременния български книжовен език в 3 т. Т. 1. Фонетика / отг. ред. Д. Тилков. София, 1982
5. Иванов Й. Учебник по фонетика на българския език. Пловдив, 1996
6. Кърлова Р. Фонетика и фонология. Благоевград, 1997.
7. Мишева А. Интонационна система на българския език. С., 1991.
8. Помагало по българска фонетика / Съст. Хр. Първев, В. Радева. С., 1980.
9. Правопис и пунктуация на български език. Основни правила. С., 2011
10. Русинов Р. История на българския правопис. София, 1985.
11. Стойков С. Увод във фонетиката на българския език. София, 1966.
12. Тилков Д., Т. Бояджиев. Българска фонетика. С., 1997.
13. Тилков Д. Изследвания върху българския език. С., 1983.
14. Тилков Д., Бояджиев Т. Ударението в българския език. С., 1978.
15. Цанков К., А. Петкова, В. Бонджолова, М. Илиева. Помагало по фонетика и фонология на съвременния български книжовен език. В. Търново, 2005.

Допоміжна

1. Бояджиев Т., Куцаров И., Пенчев Й. Съвременен български език. София, 1988.
2. Бояджиев Т. Книжовен език и диалекти. Избрани трудове. София, 2012.
3. Жобов В. Звуковете в българския език. София, 2004
4. Зидарова В. Български език (теоретичен курс с практикум). Пловдив, 2007
5. Стоянов С. Граматика на българския книжовен език. С., 1964.
6. Тилков Д. Изследвания върху българския език. София, 1983.
7. Попова В. Помагало по история на българския книжовен език. София, 1978

Лексикология

1. Бояджиев Т. Българска лексикология. С.: УИ “Св. Климент Охридски”, 2011.
2. Бояджиев Т. Куцаров И., Пенчев Й. Съвременен български език (Фонетика. Лексикология и фразеология. Словообразуване, Морфология, Синтаксис). Учебник за студенти от филологическите факултети. С.: Изток-Запад, 2004.
3. Българска лексикология и фразеология. Т. 1. Българска лексикология. Л. Крумова-Цветкова, Д. Благоева. Под научн. ред. на Е. Пернишка и Л. Крумова-Цветкова. София, Академично издателство “Проф. Марин Дринов”, 2013.
4. Българска лексикология и фразеология. Т. 2. Българска фразеология. С. Калдиева-Захариева. София, Академично издателство “Проф. Марин Дринов”, 2013.
5. Българска лексикология и фразеология. Т. 3. Проблеми на общата лексикология. В. Касабов. София, Академично издателство “Проф. Марин Дринов”, 2013.
6. Вџтов В. Лексикология на българския език (Лексемика. Ономастика. Фраземика. Лексикография). В. Търново: Абагар, 1998.
7. Вџтов В. Фонетика и лексикология на българския език. В. Търново, 1995.
8. Георгиев Ст., Русинов Р. Учебник по лексикология на българския език. С., 1979.
9. Зидарова В. Лексикология на съвременния български език. Пловдив, 2009.
10. Радева В. Българска лексикология и лексикография. С., Изток- Запад. 2017.

Додаткова

1. Българската топонимия – източник на познания. Наука, 2010. № 4. С. 57–61.
2. Въпроси на съвременната българска лексикология и лексикография. С., 1986.
3. Георгиев Ст. Българска семасиология. В. Търново, 1993.
4. Карастойчева Цв. Конструктивна обусловеност на значението. В. Търново, 1996.
5. Кювлиева-Мишайкова В. Фразеологизмите в българския език. С., 1986.

6. Лексикална семантика. Структурно-семантични особености на българската лексика. *Българска лексикология и фразеология*. Т. 1. Българска лексикология. София: АИ “Проф. Марин Дринов”. 2013. С. 395–592.
7. Ничева К. Българска фразеология. С., 1987.
8. Новата лексика в българския език – огледало на съвременния обществен живот. *Български език и литература*, 2010. № 2. С. 3–15.
9. Пашов П. Въпроси на българската лексикология. С., 1978.
10. Петкова А., Бонджолова В. Българска лексикология. Сборник с упражнения. В. Търново, 1997.
11. Познавателен потенциал на българските синоними. *Магията на думите. Езиковедски изследвания в чест на проф. д.ф.н. Лилия Крумова-Цветкова*. София: АИ “Проф. Марин Дринов”, 2012. С. 35–45.
12. Първев Х. Помагало по българска лексикология. С., 1979.
13. Сорока О. Българско-украинската и украинско-българската лексикография от края на ХХ – началото на ХХІ век. *Езици на паметта в литературния текст*. Велико Търново : Фабер, 2014. С. 611–619.
14. Сорока О. “Речник” на най-новите думи в българското медийно пространство, появили се под влиянието на събитията в Украйна *Българска украинистика*. София, 2014. Бр. 4. С. 49–52.
15. Съвременни аспекти на лексикологията. *70 години българска академична лексикография*. София: АИ “Проф. Марин Дринов”, 2013. С. 13–20.
16. Съвременните български неологизми и езиковата система. Лексикографията в европейското културно пространство. Материали от Петата национална конференция с международно участие по лексикография и лексикология, София, 19–20 октомври 2009 г. Велико Търново: Знак’94, 2010. С. 5–26.

Словници

1. Антонов Н. Речник на нови и най-нови думи в български език. София: Пеликан Алфа 1995. 188 с.
2. Болгарсько-український словник = Българско-украински речник / І. А. Стоянов, О. Р. Чмир; АН УРСР, Ін-т мовознавства ім. О. О. Потебні. Київ: Наук. думка, 1988. 776 с.
3. Бонджолова В., Петкова А. Речник на новите думи в съвременния български език. Велико Търново, Слово 1999. 140 с
4. Пернишка Е., Благоева Д. Речник на новите думи в българския език (от края на ХХ и първото десетилетие на ХХІ в.). София, Наука и изкуство 2010. 516 с.
5. Речник на българския език. Т. 1 (А – Б). 2. доп. и прераб. изд. София, АИ “Проф. Марин Дринов”, ЕТ “ЕМАС”, 2001. 1080 с.
6. Речник на българския език. Т. 2 (В). 2. доп. и прераб. изд. София, АИ “Проф. Марин Дринов”, ЕТ “ЕМАС”, 2002. 768 с
7. Речник на българския език. Т. 3 (Г – Деятел). 2. доп. и прераб. изд. София, АИ “Проф. Марин Дринов”, ЕТ “ЕМАС”, 2006. 805 с.

8. Речник на българския език. Т. 4 (Деятелен – Е). 2. доп. и прераб. изд. София, АИ “Проф. Марин Дринов”, 974 с.
9. Речник на българския език. Т. 5 (Ж – Зяпнуване). София, Издателство на БАН, 1987. 1030 с.
10. Речник на българския език. Т. 6 (Й – И). София, Издателство на БАН, 1990. 964 с.
11. Речник на българския език. Т. 7 (К – Координати). София, Издателство на БАН, 1993. 768 с.
12. Речник на българския език. Т. 8 (Координатограф – Л). София, Издателство на БАН, 1995. 865 с.
13. Речник на българския език. Т. 9 (М). София, АИ “Проф. Марин Дринов”, ЕТ “ЕМАС”, 1998. 880 с.
14. Речник на българския език. Т. 10 (Н). София, АИ “Проф. Марин Дринов”, ЕТ “ЕМАС”, 2000. 1268 с.
15. Речник на българския език. Т. 11 (О). София, АИ “Проф. Марин Дринов”, ЕТ “ЕМАС”, 2002. 1240 с.
16. Речник на българския език. Т. 12 (П – Поемка). София, АИ “Проф. Марин Дринов”, ЕТ “ЕМАС”, 2004. 1075 с.
17. Речник на българския език. Т. 13 (Поен – Прелестно). София, АИ “Проф. Марин Дринов”, ЕТ “ЕМАС”, 2008. 1225 с.
18. Речник на българския език. Т. 14 (Прелет – Пясъчножълт). София, АИ “Проф. Марин Дринов”, ЕТ “ЕМАС”, 2012. 1224 с.
19. Речник на българския език. Т. 15 (Р). София, Издателство на БАН АИ “Проф. Марин Дринов”, ЕТ “ЕМАС”, 2015. 1602 с.
20. Речник на антонимите в българския език. София: Наука и изкуство, 2014. 507 с.
21. Речник на чуждите думи в българския език. Допълнен и основно преработен от Е. Пернишка. София: Наука и изкуство, 2000. 904 с.
22. Речник на новите думи и значения в българския език. София: Наука и изкуство, 2001. 309 с.
23. Речник на чуждите думи за всички. София: Наука и изкуство, 2007. 895 с.
24. Речник на новите думи в българския език (от края на ХХ и началото на ХХІ в.). София: Наука и изкуство, 2010. 515 с.
25. Синонимен речник на българския език (с антоними и близкозначни думи). Пловдив: Хермес, 2003. 469 с.
26. Сорока О. Скажи це болгарською! Українсько-болгарський розмовник і словник. (Кажі го на български! Українско-български разговорник и речник). Тернопіль : Мандрівець, 2011. 252 с.

Морфология

1. Андрейчин Л., Попов К., Стоянов Ст. Граматика на българския език. – София: Наука и изкуство, 1977.

2. Бояджиев Т., Куцаров И., Пенчев Й. Съвременен български език. Фонетика. Лексикология. Словообразуване. Морфология. Синтаксис. Учебник за студенти от филологическите факултети и педагогическите институти / Под ред. и чл.-кор. проф. д-р Тодор Бояджиев. – София: Издателска къща «Петър Берон», 1999.
3. Буров С. Съвременен български език. Морфология. – Велико Търново: Слово, 1993.
4. Георгиев С. Морфология на съвременния български книжовен език. – Велико Търново, 1996.
5. Карастанева Ц., Марковска В. Практическа граматика на съвременния български книжовен език. – Пловдив: Макрос 2000, 1998.
6. Куцаров И. Лекции по българска морфология. – Пловдив: Паисий Хилендарски, 1997.
7. Ницолова Р. Българска граматика. Морфология. – София, 2008.
8. Ницолова Р. Българските местоимения. – София: Наука и изкуство, 1986.
9. Пашов П. Практическа българска граматика. Второ допълнено издание. – София: Просвета, 1994.
10. Стоичкова Л., Иванова В. Българска морфология. Задачи и текстове за упражнения. Велико Търново: Университетско издателство "Св. св. Кирил и Методий", 2014.
11. Стоянов Стоян Граматика на българския книжовен език. – В. Търново: ИК Абагар, 1999.

Синтаксис

1. Бояджиев Т., Куцаров И., Пенчев Й. Съвременен български език. Фонетика. Лексикология.
2. Словообразуване. Морфология. Синтаксис. – София, 1999.
3. Български граматика – Развой на граматическите теории (синтаксис) <http://www.ezik.bg/website/grammarbg/articles/19.html>
4. Бъркалова П. Българският синтаксис – познат и непознат. Пловдив, УИ "П.Хилендарски", 1997.
5. Граматика на съвременния български книжовен език. – Т.3. – Синтаксис. – София, 1983.
6. Попов К. Синтаксис на съвременния български книжовен език. <https://lionsclubrho.org/110532-sintaksis-na-svremenniiia-blgarski-knizhoven-ezik>
5. Радева П. Записки по синтаксис на съвременния български език • Словосъчетание и просто изречение. Велико Търново: УИ „Св. св. Кирил и Методий”, 2015
6. Цанков К. Синтаксис на съвременния български книжовен език (лекции). – КДУ, 2001. https://library.kdu.md/web/viewer.html?file=%D0%A6%D0%B0%D0%BD%D0%BA%D0%BE%D0%B2_%D0%A1%D0%B8%D0%BD%D1%82%D0%B0%D0%BA%D1%81%D0%B8%D1%81.pdf

Допоміжна

1. Кабакчиев К. Речник на словосъчетанията в българския език. I. Глаголно-именни словосъчетания за действия. София: АЛБО, 1993
2. Коева С. Видовете словосъчетанията в българския език//Език свещен. Юбилеен сборник по случай 70-годишнината на проф. д-р Пенка Радева. Велико Търново: Университетско издателство «Св.св.Кирил и Методий», 2017. – С.101-115 https://www.uni-vt.bg/res/4614/SB_70-g_PRadeva_Filolog.pdf
4. Коцев Р. За един случай на синтактична минимизация в интернет комуникацията//Език свещен. Юбилеен сборник по случай 70-годишнината на проф. д-р Пенка Радева. Велико Търново: Университетско издателство «Св.св.Кирил и Методий», 2017. – С.116-126 https://www.uni-vt.bg/res/4614/SB_70-g_PRadeva_Filolog.pdf
5. Лакова М. По някои проблеми на синтаксиса на съвременния български език <https://ispan.waw.pl/ireteslaw/bitstream/handle/20.500.12528/790/za-slovoto%281%29-272-280.pdf?sequence=1&isAllowed=y>
6. Маринов В. За пунктуацията при подчинените изречения, въведени с въпросителна дума // Език свещен. Юбилеен сборник по случай 70-годишнината на проф. д-р Пенка Радева. Велико Търново: Университетско издателство «Св.св.Кирил и Методий», 2017. – С.127- 138 https://www.uni-vt.bg/res/4614/SB_70-g_PRadeva_Filolog.pdf
7. Молле К. Съкращаване на допълнението - механизъм и закономерности// Български език. – 1996. – Кн.6. – С.29-34.
8. Недев Ив. За класификацията на безсъюзните сложни изречения според особеностите на смисловите отношения между компонентите им / Бълг.ез., 1996, кн.4, с.32– 46.
9. Помагало по български синтаксис. – С., 1979.
10. Тишева, Й. Модели за интерпретация на сложното изречение в българския език. – С., 2000.

ШКАЛА ОЦІНЮВАННЯ: НАЦІОНАЛЬНА ТА ECTS

Оцінка в балах	Оцінка ECTS	За національною шкалою		
		для екзамену		для заліку
90 – 100	A	5	Відмінно	Зараховано
81-89	B	4	Дуже добре	
71-80	C		Добре	
61-70	D	3	Задовільно	
51-60	E		Достатньо	
21-50	FX	2	незадовільно	не зараховано
0-20	F	2	незадовільно (без права перездачі)	не зараховано (без права перездачі)

КРИТЕРІЇ ОЦІНЮВАННЯ ЗНАНЬ ТА ВМІНЬ СТУДЕНТА

90 –100 балів

Студент демонструє глибокі знання навчального матеріалу; уміє, подаючи різні погляди, аналізувати явища у їхньому взаємозв'язку й розвитку; логічно й послідовно відповідає на поставлені запитання; добирає переконливі аргументи, усвідомлює можливості використання тієї чи іншої інформації; уміє застосовувати теоретичні знання для виконання практичних завдань;

81–89 балів

Студент демонструє ґрунтовні знання навчального матеріалу; дає аргументовані відповіді на поставлені запитання; логічно й послідовно відповідає на поставлені запитання, уміє застосовувати теоретичні знання у ході виконання практичних завдань;

71–80 балів

Студент демонструє міцні знання навчального матеріалу, загалом аргументовані відповіді містять певні (несуттєві) неточності; у відповіді помітний репродуктивний характер, студент недостатньо застосовує теоретичні знання під час виконання практичних завдань;

61–70 балів

Студент демонструє посередні знання навчального матеріалу, відповідь недостатньо аргументована, характеризується неповнотою і поверховістю в розкритті теми, порушенням послідовності викладу; студент недостатньо застосовує теоретичні знання під час виконання практичних завдань;

51–60 балів

Студент демонструє посередні знання навчального матеріалу, не розрізняє основну та другорядну інформацію; відповідь недостатньо аргументована, хибує на непослідовність викладу, пропуск фрагментів, важливих для розуміння думки, поверховість у розкритті теми; попри володіння основними теоретичними знаннями студент майже не застосовує їх для виконання практичних завдань;

21–50 балів

Студент демонструє незнання значної частини навчального матеріалу, припускається істотних помилок у відповідях на запитання, не вміє застосовувати теоретичні положення під час виконання практичних завдань;

00–20 балів

Студент демонструє незнання основної частини навчального матеріалу, припускається істотних помилок у відповідях на запитання, не володіє основними теоретичними знаннями.

ЗРАЗОК ЕКЗАМЕНАЦІЙНОГО БІЛЕТА

ЛЬВІВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ІМЕНІ ІВАНА ФРАНКА

Освітній рівень	перший (бакалаврський) рівень
Спеціальність	035 Філологія
Освітня програма	Болгарська мова та література
Навчальна дисципліна	Болгарська мова

ДЕРЖАВНИЙ ІСПИТ

ЕКЗАМЕНАЦІЙНИЙ БІЛЕТ № 1

1. Періодизація на болгарската езикова история
2. Лексикографія. Видове речниці и най-важни болгарски речниці.
- 3.

Затверджено на засіданні кафедри слов'янської філології імені професора Іларіона Свенціцького, протокол № _____ від _____

Завідувач кафедри _____

Екзаменатор _____